

Zendingsnieuws

Jaargang 14, nummer 1
Januari 2018

Gebedspunten

We blijven Erwin en Ruth Zijlstra uit Ermelo met ons gebed omringen. Zij hebben enerverende weken achter de rug in Roemenië en maken spannende tijden door na aankomst in Nederland. We bidden de Here dat Hij het gezin nabij is en de artsen in het (kin-der)ziekenhuis in Utrecht de wijsheid geeft om hun werk goed te doen.

Ons gebed is voor de fam. Ljoebitsj in Norilsk, Tajmyr, nu br. Oleg een ernstig auto-ongeluk overkwam. Het verblijf in Siberië werd een steeds zwaardere opgave voor het gezin. Daarom wordt nagedacht over een verhuizing naar een streek waar het leven wat makkelijker is. Het ongeluk zet alles nu in een ander licht. We danken de Here dat br. Ljoebitsj bewaard bleef; we bidden om wijsheid en inzicht om de komende tijd goede beslissingen te nemen.

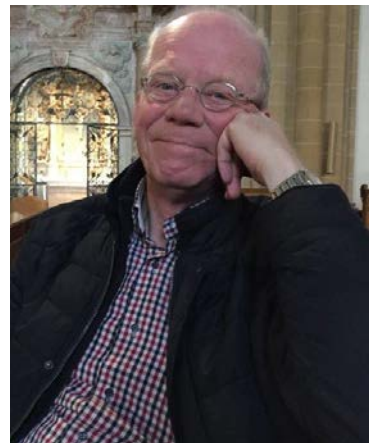
We dragen de fam. Kamphuis in Tanzania en alle missionaire diaconale werkers in het buitenland aan de Here op. Dikwijls worden zij met zaken geconfronteerd die in Nederland zo ongeveer ondenkbaar zijn. Dat vraagt wijsheid, geduld en een groot incasseringsvermogen. Intussen gaat het werk in Gods Koninkrijk door!

Voorbede doen we ook voor onze zusterkerk in Burundi. We bidden voor de nieuwe predikanten die de kerk heeft ontvangen. En ook voor de gemeentelieden die graag 's zondags naar een stevig kerkgebouw gaan. God geve zijn zegen over de Actie Cement.

Header: (nieuwe) predikanten Burundi

Sollicitatieprocedure

Op 5 januari stond in De Wakker, het landelijke blad van onze kerken, een advertentie van zendingsdeputaten, die meldden op zoek te zijn naar een CGK-predikant die na de zomer de plaats kan innemen van ds. Arjan Hilbers, die dan met pensioen/emeritaat hoopt te gaan. Eind augustus bereikt de huidige functionaris de leeftijd van zesenzestig jaar en per 1 september gaat hij uit dienst. Ds. Hilbers begon zijn werk als zendingsconsulent op 1 september 2006 als opvolger van ds. Henk Last. Aan het eind van deze maand moeten de sollicitaties binnen zijn. In 2017 nam de zending afscheid van ds. Gé Drayer die in april met pensioen ging. Wat de 'bemensing' van het zendingsteam in Veenendaal betreft, verandert er dus in betrekkelijk korte tijd veel. Voor ds. Hilbers staan de werkbezoeken die hij dit jaar brengt mede in het teken van zijn afscheid.

Gedwongen verhuizen

André en Dorien Kamphuis (uitgezonden door de kerk van Ede) wonen met hun kinderen Michaja, Elisa en Aron in Tanzania, waar André taalconsulent voor Wycliffe is. In augustus 2017 vertrokken ze weer na een verlofperiode naar Tanzania. Terug in Tanzania kregen zij te horen dat iets waarvoor ze al bang waren echt door gaat: 'Plannen worden gemaakt, verworpen, vergeten, en dan plotseling in de hoogste versnelling uitgevoerd (als ze tenminste niet op het laatste moment toch weer in de prullenbak belanden). Zo voelt het ook met de plannen van de overheid om onze hele woonwijk plat te gooien vanwege de uitbreiding van het vliegveldje in Musoma. Het laatste nieuws is nu dat het echt gaat gebeuren en dat we in de loop van volgend jaar moeten verhuizen. Inmiddels staat de gevreesde code op ons huis geverfd en zal het vrijwel zeker op korte termijn gesloopt worden. We vinden het ontzettend jammer en de kinderen waren er erg verdrietig van. We zijn begonnen met het zoeken naar een ander huis. Hopelijk vinden we een redelijk huisje, met net zo'n aardige huisbaas als we nu hebben.'

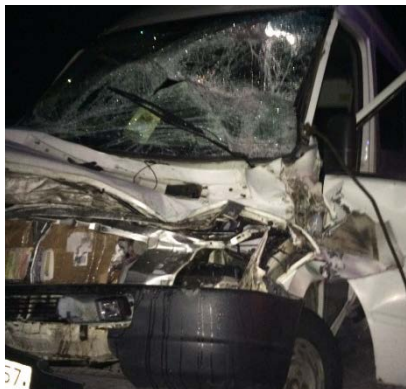

Plusproject: ACTIE CEMENT

Zending heeft een begin gemaakt met een bijzondere Plusprojectactie voor de kerken in Burundi. Er is daar dringend behoefte aan cement voor de bouw van kerkjes. Stenen bakken de mensen zelf uit rivierklei. Op de foto is te zien hoe: er worden grote stapels van uit klei gevormde stenen gemaakt en met een vuur onderin de stapel worden de stenen gebakken. Dat kost alleen arbeid, geen geld! Bij veel kerken liggen al grote stapels prachtige stenen klaar. De mensen kunnen bij wijze van spreken morgen met de bouw beginnen! Maar cement is duur: een zak kost € 15. Soms metselen de Burundezen maar met modder. Maar zo'n bouwwerk bezwijkt bij hevige regenval en stevige wind. Er moet cement komen! Nu al brengen kerken in Nederland geld voor dit doel bijeen. De eerste bedragen zijn al aan zending overgemaakt. Natuurlijk denken we bij deze actie ook aan wat geschreven staat in 1 Petrus 2:5, dat wij levende stenen mogen zijn om het huis van God te bouwen. Waarbij de Here Jezus Christus de hoeksteen is! Meer informatie geven wij graag: zending@cgk.nl.

Ongeluk br. Oleg Ljoebitsj

Wij ontvingen bericht dat br. Oleg Ljoebitsj in Tajmyr een ernstig verkeersongeluk was overkomen. Hij schrijft: 'Op 25.12.17 reed ik weg met een personenbus om kinderen op te halen voor de feestelijke dienst in Norilsk. Vlakbij Dudinka botste ik op een tegemoetkomende vrachtwagen "Ural" die stil stond op mijn rijstrook. Om me uit de auto te halen moest men met een kabel de auto opentrekken. Vandaag was ik bij de chirurg. Hij onderzocht mij en keek naar de foto's van het ongeluk. Hij zei: "Het is van God dat je bij zo'n ongeluk in leven bleef!" Ze zetten mijn been in het gips en lieten me later naar huis gaan. Heerlijk en machtig is onze Heere God. Op zijn Geboortedag gaf hij mij opnieuw het leven! De auto kan niet worden gerepareerd, hoewel hij zo nodig is voor ons gezin en onze kerk. Hoe wonderlijk verhoort God de gebeden van christenen. De dokter zei dat ik twee maanden in het gips moet blijven. Ik overleef het, maar wie gaat er in het nieuwe jaar op evangelisatiereis? Bidt er alstublieft voor! Gode bevelen! Met christelijke groeten van het gezin Ljoebitsj aan alle vrienden en gemeenten'. Deze maand reist br. René Hoogen-doorn naar Moskou voor overleg; hij zal dan ook vernemen op welke wijze de fam. Ljoebitsj het beste geholpen kan worden. Momenteel maakt br. Ljoebitsj het redelijk goed.

Acht nieuwe predikanten in Burundi

In een bijzondere dienst op zondag 17 december 2017 zijn in het kerkelijk centrum van Kamenge - een wijk van de hoofdstad Bujumbura - acht(!) broeders bevestigd in het ambt van predikant. Van de nieuwe dominees heeft een aantal (jongeren) een theologische studie gevolgd of is daarmee nog bezig, een aantal niet: zij zijn tot het ambt geroepen omdat zij blijk hebben gegeven daarvoor bijzondere gaven te hebben. Wel hebben alle predikanten trouw de theologische cursussen gevolgd die jaarlijks door de zending vanuit Nederland worden verzorgd. Predikanten hebben in Burundi een zgn. 'tentenmakersbediening': in het dagelijkse leven oefenen zij een beroep uit om inkomen te verwerven en daarnaast dienen zij een gemeente. Er drukt dus voor het hebben van een dominee geen financiële last op een gemeente - maar anderzijds zijn de predikanten doorgaans alleen in het weekend beschikbaar voor hun gemeente.

Afscheid

Erwin, Ruth en Rebecca Zijlstra, uitgezonden door de kerk van Ermelo, keerden in december vanuit Roemenië terug naar Nederland. Wegens verdrietige omstandigheden: de verwachte geboorte van hun tweede kindje is met heel veel zorg omgeven. Zij schrijven: 'Het afscheid valt ons zwaar. In totaal woonden we 8 jaar in Roemenië waarvan 6 jaren in Spinus. Het leven hier is niet te vergelijken met het leven in Nederland. Ons werk, ons persoonlijke leven, onze missie... alles was hier met elkaar verweven. Als we achterom kijken, beseffen we wat we hier hebben meegemaakt. Van een moeilijke start, een wisseling van het project, het alleen opnieuw opstarten van Fundatia Lidia tot het tot bloei zien komen van de huiswerkprojecten en het helpen van het gezin wat nog bij ons woont. Tussendoor veel bureaucratie, gevechten met de overheid, bedreigingen, tegenslagen, lekkende daken, kapotte kachels, een moeilijke mentaliteit ... het was vaak ploegen op rotsen voor je gevoel. Tot je kijkt naar dat ene kind dat door onze hulp naar school kon gaan, dat andere kind dat meer zelfvertrouwen kreeg, die ene oudere die zo blij was als ze weer werd opgehaald... dan zie je de vruchten van je werk. We willen jullie ook bedanken dat we dit mochten doen namens jullie. En we weten: God gaat ook met hen verder.'

Wennen in Oeganda

Gertjan en Kate Flikweert zijn met hun zoontje Benjamin door de kerk van Gorinchem en in samenwerking met de Amerikaanse stichting 'Hope Alive!' uitgezonden naar Oeganda. Zij beginnen een beetje te wennen aan de nieuwe wereld, waarin zij zijn terechtgekomen: 'We zijn op dit moment fulltime bezig met het leren van de lokale taal. Begin volgend jaar gaan we langzaam het aantal uren taalles reduceren, zodat we meer tijd hebben voor ons werk hier. Kate gaat in februari een Australische collega helpen die READ For Life heeft opgestart (officieel een Engelse NGO). Beiden gaan ze leerkrachten van de onderbouw een training geven. De training duurt 2 jaar en wordt ieder weekend gegeven. Kate zal op zaterdagmiddagen, samen met een Oegandese trainer, de training geven. Gertjan zal helpen met een economisch ontwikkelingsproject met Hope Alive! verzorgers. Buiten de stad worden we overal aangestaard en ook worden we regelmatig door de politie aangehouden en vals beschuldigd van te hard rijden of verkeerd inhalen in de hoop dat we ze omkopen. Ook zijn bepaalde levensmiddelen maar zo nu en dan te vinden op de markt of in de supermarkt. Op deze momenten proberen we eraan te denken dat God ons geroepen heeft om hier te werken en dat Hij ons alles zal geven wat we nodig hebben om hier te leven.'